

Lugu lihavõttejänest

(loo on kohandanud Ulla Laxen)

Kaua, kaua aega tagasi oli üks küla, kus elas palju vaeseid inimesi. Kord lihavõttepühade ajal polnud emadel sentigi raha, et oma lastele ülestõusmispühaks kingitusi teha, mida nad tavaliselt alati olid teinud. Nad olid väga kurvad, sest teadsid, kui suurt pettumust see nende lastele valmistaks.

"Mida me peale hakkame?", küsisid nad üksteiselt vett kaevult tuues. "Meil on väga palju mune," ohkas üks ema. "Lapsed on munadest tüdinenud," sõnas teine.

Siis aga tuli ühel emadest pähe mõte, millest pärastlõunaks olid kuulnud kõik emad, kuid mitte ükski laps.

Ülestõusmispüha varahommikul seadsid emad, korvid käes, sammud metsa poole. Täiesti võimatu oli näha, mis neil korvis oli, sest need olid kaetud kaunite linikutega. Kui emad tagasi tulid, olid neil rätid juuste ümber seotud ning korvid lilli täis.

"Minu ema läks täna hommikul lilli korjama," ütles üks lastest, kui kõik lapsed koos kirikusse sammusid. "Minu ema samuti," sõnas teine laps. "Minu ema ka," kostsid kõik teised lapsed ja naersid. Nad kõik olid ülestõusmispüha hommikul väga rõõmsad.

Emad olid neile öelnud, et nad pärast kirikus käimist metsa mängima läheksid. Lapsed jooksidki naerdes ja mängeldes metsa. Tüdrukud ja poisid korjasid lilli ja ronisid puu otsa, kuni üks neist hõikas: "Vaata, mis ma leidsin- punase muna."

"Mina leidsin sinise muna," ütles teine.

"Siin on üks pesa, kus on igat värvi mune."

Nad jooksid ringi ja otsisid põõsastes ja rohus ning täitsid oma taskud ja mütsid munadega. "Mis munad need sellised on?", küsisid nad üksteiselt.

"Need on liiga suured, et olla metslindude omad. Nad on sama suured kui kanamunad."

"Kanad ei mune värvilisi mune, rumaluke." Just sel hetkel jooksis põõsa tagant välja jänes.

"Need on jänese munad," hõiskasid lapsed.

"Jänes tõi munad. Hurraa jänesele!"

Laxen, U. (2005). *Laul, mis leidis sõnad. Mängu kaudu sisemise vabaduseni*. AS Kirjastus Ilo, lk 84-85.